

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010234
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3618010234.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému T. D., nar. XX.X.XXXX v N., trvale bytom U. nad R. XXX, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 3 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 18. apríla 2019 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske podané v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 4. februára 2019, sp. zn. 2T/84/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 4. februára 2019, sp. zn. 2T/84/2018 bol obžalovaný T. D. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č.k. Pv 399/18/3305-35 zo dňa 14.12.2018, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 3 Tr. zák. na skutkovom základe, že dňa 24.09.2018 v presne nezistenom čase v popoludňajších hodinách pred autobusovou zástavkou pri obci Chynorany na hlavnom cestnom ťahu medzi obcami Žabokreky nad Nitrou a Rajčany zastavil poškodenú D. H., nar. XX.XX.XXXX, ktorá vyšla z obce Chynorany a na skútri smerovala na Topoľčany, pričom ju obžalovaný T. D. zastavil tak, že rukou na poškodenú mával, snažil sa ju zastaviť, povedal jej "stoj," pričom poškodená zostala stáť a po zastavení obžalovaný na poškodenú začal kričať, vulgárne jej nadával a povedal jej, že ju zabije, pričom na ňu kričal, že ho udáva a chodí na neho žalovať na políciu, na čo sa poškodená ohradila, že ona nechodí udávať na políciu, pričom jej obžalovaný povedal "zarežem ťa, zabijem ťa, pozri tu je tento háj, tu ťa zabijem, zakopem ani sa to nikto nedozvie," počas čoho jej ukázal svojou rukou na háj, ktorý sa nachádza neďaleko autobusovej zástavky, ktoré vyhrážky zdôraznil tým, že jej povedal, že si má zapamätať tieto slová, pričom počas uvedeného sa na poškodenú zahnal otvorenou rukou, ktorou sa jej iba obšuchol o tvár, nakoľko sa poškodená stihla uhnúť, pričom jej nespôsobil obžalovaný žiadne zranenia, avšak nakoniec jej ešte povedal "ešte raz a potom ti to spravím, zbadáš sa, tam sa nájdeš v tom háji, zakopaná," pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej pätnásťdňovej lehote, podaným odvolaním napadol v neprospech obžalovaného prokurátor pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovaného T. D., t. j. výrokov o vine a treste.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania predmetný rozsudok považoval za nezákonný, nakoľko vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutok sa stal, tento je trestným činom a spáchal ho obžalovaný T. D.. Prvostupňový súd sa pri hodnotení vykonaných dôkazov nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, starostlivo neuvážil všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v ich súhrne, v dôsledku čoho vykonané dôkazy vyhodnotil nesprávne, čím došlo k porušeniu Trestného zákona. Predseda senátu Okresného súdu Partizánske v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza,

že na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy samostatne, ako aj vo vzájomnej súvislosti, súd dospel k právnomu záveru, že nebolo v rovine rozumnej istoty a bez dôvodných pochybností preukázané, že sa skutok stal tak ako je uvedené v obžalobe, a preto aplikujúc zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a) Tr. por., považoval tiež za potrebné uviesť, že podľa jeho názoru neexistuje žiaden dôkaz, ktorý by jednoznačne potvrdil verziu obžaloby alebo obhajoby. Verzia obžaloby je založená na spáchaní trestného činu obžalovaným, verzia obžalovaného na krivom obvinení - teda trestnej činnosti poškodenej. Okresný súd pritom poukázal na skutočnosť, že hoci bolo dokazovanie zo strany orgánov činných v trestnom konaní, obhajoby a súdu zamerané na zisťovanie časov, kedy sa obžalovaný, poškodená a svedkovia na konkrétnom mieste v deň skutku nachádzali, ich výpovede sprevádzali často nepresnosti, ktoré môžu, ale aj nemusia byť neúmyselné. Najväčšia nepresnosť sa podľa názoru súdu týka práve času spáchania skutku, pričom časový rozptyl v tak potrebnej okolnosti pre preukázanie viny či neviny obžalovaného, vznikol práve v dôsledku neschopnosti uviesť aspoň približný čas spáchania skutku poškodenou a svedkyňou obžaloby - dcérou poškodenej. Súd prvého stupňa tiež zdôraznil, že priebeh skutku poukazujúc na verziu obžaloby počíta s náhodným stretnutím obžalovaného s poškodenou. Teda konanie obžalovaného v tom prípade postráda akékoľvek plánovanie trestného činu a tým pádom aj k trestnej činnosti smerujúcej zmene programu cesty obžalovaného v deň skutku. Priebeh skutkového deja uvedený v obžalobe preto súd považuje za možný, ale nanajvýš rovnako pravdepodobný, ako verziu obžalovaného počítajúcu s krivým obvinením obžalovaného poškodenou. Prokurátor nemal ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, čím ohraničil rozsah dôkazov, na ktorých založil dôvodnosť obžaloby. Z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní vyplýva, že vina obžalovaného bola preukázaná najmä výpoveďou poškodenej D. H. a jej dcéry svedkyne K. O., ktorých výpovede boli konzistentné, pričom ich pravdivosti nasvedčuje aj podľa názoru súdu skutočnosť, že vymyslieť si skutok by bolo veľké riziko pre možnosť, že obžalovaný by bol preukázateľne na inom mieste ako mieste skutku v čase jeho spáchania. Okolnosť, že poškodená nevedela presne uviesť čas spáchania skutku preto nemožno vyhodnotiť ako zásadnú pri posudzovaní hodnovernosti jej výpovede, resp. výpovede svedkyne K. O.. Naopak hodnovernosť výpovede obžalovaného výrazne spochybňujú jeho výpovede z prípravného konania, kde boli ním uvádzané značné nezrovnalosti a hoci sa vo večerných hodinách v deň skutku nachádzal v Žiline, to nevylučuje možnosť, že sa dopustil predmetného skutku v popoludňajších hodinách. Vykonaným dokazovaním bolo preukázateľne ustálené, že obžalovaný bol v istom časovom úseku dňa na mieste skutku a práve v tomto čase sa poškodená pohybovala na svojom skútri smerom z obce Chynorany na Topoľčany. Z údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke vyplýva, že obžalovaný bol v zóne vysielateľa Chynorany cca od 13:49 hod. až do 15:48 hod. Je tiež zrejmé, že o 13:47 hod. ešte bol obžalovaný v Topoľčanoch a o 15:48 hod. už opúšťal zónu smerom na Partizánske a to iba podľa jeho vyjadrenia vlakom. V tomto čase, ako vyplýva z výpovede svedkov S. aj A. D., ako aj obžalovaného, dostal obžalovaný od S. D. na stanici v Žabokrekoch nad Nitrou telefón, pričom odchod vlaku je 15:27 hod. Zostalo teda nevysvetlené, pokiaľ by odchádzal vlakom o 14:06 hod. ako jeho hovor o 13:49 hod. už mohol byť prevzatý iným vysielateľom umiestneným v Chynoranoch, pričom touto okolnosťou sa súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nezaoberal, iba uviedol, že pokiaľ by obžalovaný využil iný spoj (zrejme autobus) a cestoval z Topoľčian cca po 13:45 h do Chynorian, mohol sa nachádzať na autobusovej zastávke pri "háji," kde vystúpil, avšak s tým, že by sa musel cca do 14:45 hod. dostaviť na vlakovú stanicu v Žabokrekoch nad Nitrou, kde mu bol odovzdaný telefón. Ako nedôveryhodnú je potrebné tiež hodnotiť výpoveď svedka S. D., ktorý najskôr vo svojej výpovedi tvrdil, že sa stretol s obžalovaným o 13:30 h, čo neskôr opravil na 14:30 h. Takéto hodnotenie dôkazov zo strany súdu považuje preto za nesprávne, vykonané výrazne iba v prospech obžalovaného, ktorý preukázateľne mal motív konať spôsobom uvedeným v obžalobe a to pomstu, keď sa dozvedel, že poškodená na neho „donáša“ polícii. K osobe obžalovaného je tiež potrebné uviesť, že tento sa opakovane dopúšťa protiprávneho konania, doposiaľ bol štyrikrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/9/08 z 31.10.2008, právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 3To/71/08 zo dňa 09.12.2008 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, za ktorý mu bol súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov 6 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa názoru prokurátora preto vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutok kladený obžalovanému za vinu, právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona v spojení s § 127 ods. 3 Tr. zákona sa stal a tento spáchal obžalovaný T. D., pričom jeho vina bola preukázaná nielen výpoveďami poškodenej D. H. a svedkyne K. O., ale aj zabezpečenými údajmi o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke, ktoré potvrdzujú pravdivosť ich výpovedí. V nadväznosti na uvedené sa nemožno stotožniť s hodnotením

vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa, ktoré považuje za nesprávne, v prospech obžalovaného a preto nesúhlasí so záverom prvostupňového súdu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Na základe uvedených dôvodov preto prokurátor navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor nadriadenej krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v súlade s písomne odôvodneným odvolaním rovnako navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný T. D. v písomnom vyjadrení zo dňa 10.4.2019 k písomným dôvodom odvolania prokurátora uviedol, že rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/84/2018-348 zo dňa 4. februára 2019 považuje za zákonný, vydaný po starostlivom a veľmi podrobnom posúdení a vyhodnotení skutkového stavu veci. Odvolanie prokurátora považuje za nedôvodné, neprinášajúce do objasnenia skutkového stavu veci žiadne nové skutočnosti, najmä s poukazom na to, že ich obžaloba musela predložiť alebo na ne poukázať v konaní na súde prvého stupňa, čo neurobila. Preto navrhol, aby odvolací senát Krajského súdu v Trenčíne odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 20. marca 2019, vykonal dňa 18. apríla 2019 verejné zasadnutie v zmysle § 293 ods. 7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného T. D., pretože na taký postup boli splnené zákonné podmienky (obžalovaný výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti). Na verejnom zasadnutí odvolací súd preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V konaní, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, postupoval súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov a pri rozhodovaní vecne správne a v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcimi konanie a rozhodovanie po podaní obžaloby pred súdom a v tomto smere krajský súd nezistil žiadne pochybenie.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa kontradiktórnym spôsobom vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Pritom podrobne a v súlade s vykonanými dôkazmi presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti a dôkazy oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného T. D. spod obžaloby a pre ktoré dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom. Jeho rozhodnutie o oslobodení obžalovaného T. D. spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. pre skutok kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 3 Tr. zák.

z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery súdu prvého stupňa založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovaného T. D., ale aj o výpovede poškodenej D. H., svedkov K. O., R. H., D. C., A. D., S. D. i R. D. a listinné dôkazy, na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal. Na ich podklade dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom uvedeným v napadnutom rozsudku. Tieto svoje skutkové zistenia a právne závery v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení

obžalovaného spod obžaloby. Jeho rozhodnutie o oslobodení obžalovaného T. D. spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. pre skutok kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 3 Tr. zák. z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal tento skutok a že by ho spáchal obžalovaný T. D., je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery súdu prvého stupňa založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Súd prvého stupňa na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, správne zistil, že vykonané dôkazy pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia. Podľa jednej, prezentovanej obžalobou, sa mohol žalovaný skutok stať a mohol ho obžalovaný T. D. spáchať spôsobom uvedeným v obžalobe. Avšak podľa druhej, prezentovanej obhajobnými tvrdeniami a výpoveďami obžalovaného T. D. a dôkazmi vykonanými súdom prvého stupňa a z nich vyvedenými závermi okresného súdu, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, sa skutok uvedený v obžalobnom návrhu nestal a obžalovaný ho teda nespáchal.

Vykonané dôkazy teda nielenže pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia, ale zároveň nepostačujú na to, aby bolo možné spoľahlivo vyvodiť jednoznačný a nepochybný záver o tejto podstatnej skutkovej otázke, teda o tom, ktorá z uvedených dvoch verzií (možností) zodpovedá skutočnosti. Záver o vine musí byť totiž založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach založených na pravdepodobnosti, v danej veci konkrétne prezentovaných v písomnom odôvodnení odvolania prokurátorom iným, pritom výlučne v neprospech obžalovaného, hodnotením dôkazov než aké urobil súd prvého stupňa. Takýto záver nemožno však vyvodiť len na podklade dôkazov, na ktoré poukázal v odvolaní prokurátor, keď tieto dôkazy i ďalšie vo veci súdom prvého stupňa vykonané dôkazy a z nich predovšetkým obhajobné tvrdenia obžalovaného i dôkazy, na ktoré poukázal súd prvého stupňa, pripúšťajú aj druhú, protichodnú a vylučujúcu verziu (možnosť), podľa ktorej sa skutok uvedený v obžalobnom návrhu nestal a obžalovaný ho teda nespáchal. Dôkazy z prípravného konania i z hlavného pojednávania, na ktoré poukázal v odvolaní prokurátor, umožňovali vyvodzovať len podozrenie, že žalovaný skutok sa mohol stať spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu a že ho obžalovaný mohol spáchať, ale zároveň, najmä keď vykonané dôkazy pripúšťajú záver aj o druhej možnosti skutkového riešenia, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a keď nevylučujú jeho obhajobu, že nekonal spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu a žalovaný skutok sa nestal, nepostačujú na jednoznačný a nepochybný záver o jeho vine.

Zo zásady prezumpcie nevinu uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. por. vyplýva totiž nielen zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ale aj to, že obvinenému musí byť vina preukázaná. Vzhľadom na to, že nebolo možné jednoznačne a bez pochybností určiť, ktorá z dvoch možností skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, okresný súd správne zvolil tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a podľa § 285 písm. a) Tr. por. ho spod obžaloby oslobodil. Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o niektorej skutočnosti, trvajú, a tak je tomu aj v posudzovanom prípade, aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných a potrebných dôkazov na náležité zistenie skutkového stavu. Súd prvého stupňa takto postupoval, preto jeho záver o oslobodení obžalovaného T. D. zodpovedá stavu veci a zákonu.

Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na už uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa, k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne a podrobne vyhodnotil podľa zásad

uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za dôvodné, preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr.por. zamietol .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.